Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Wiary katolickiej skarbu, nietkniętego i nienaruszonego strzeż. Co ci powierzono — to niech u ciebie pozostanie, to niech przez ciebie bywa innym podawane. Złoto otrzymałeś, złoto dawaj; nie chcę, byś mi jedne wartości na drugie zamieniał; nie chcę, byś za złoto bezwstydnie albo ołów, albo podstępnie mosiądz podkładał; nie chcę pozłótki, lecz samego złota".

Wincenty z Lerynu.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr 11 LISTOPAD R. 1938

TREŚĆ:

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką	TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6	P. K. O. Nr 414 329 Telefon Nr 110

Nr 11 LISTOPAD 1938 r. Rok VI

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

U stóp Niebieskiej Królowej...

Niezapomniane chwile przeżyła polska młodzież męska, zebrana z całej Rzeczypospolitej na Jasnej Górze w dniach 24 i 25 września b. r. u stóp Królowej nieba i ziemi. Niezatarte również wynieśli wrażenia wszyscy ci, którzy mogli patrzeć na tę przewspaniałą manifestację religijną i katolicką dorastającej młodzieży męskiej. Była ona naprawdę pokrzepieniem serc dla wielu. Wyraża się o niej z podziwem Ojciec św. Pius XI. w liście do Jego Eminencji Księdza Kardynała Hlonda, oświadczając, że:

> *„Zdobywcza armia przeszło 70 tysięcy młodzieży, zebrana na stokach historycznego pagórka, pieczętująca uroczystym ślubowaniem swe oddanie się apostolstwu katolickiemu, modląc się o pokój dla świata, błagając Najświętszą Pannę o macierzyńską opiekę dla swych trudów i zmagań, to zaiste widowisko porywające, które musi się stać przedmiotem upodobania Bożego i musi wzbudzić podziw nawet w ludziach niechętnych manifestacjom Wiary”.*

Ojciec św. dostrzega w tym coś więcej niż samą tylko nadzieję i dobrą zapowiedź na przyszłość; jest bowiem przekonany, że przykład tego tłumnego a pokojowego rycerstwa Chrystusowego u stóp Niebieskiej Królowej wzbudzi inne nieprzeliczone zastępy o tej samej wspaniałomyślnej postawie katolickiej, natchnione tą samą apostolską, pracowitą wytrwałością. Ufa Najwyższy Pasterz Kościoła Bożego, że przez Chrystusowe życie i czyn katolicki młodego pokolenia prawda i miłość chrześcijańska umocnią się w sercach ludzkich, torując drogę upragnionemu „Pokojowi Chrystusowemu w Królestwie Chrystusowym“.

Słowa te głębokie Najwyższego Pasterza Kościoła winni pilnie rozważyć członkowie Akcji Katolickiej. Młodzież niech je weźmie jako zachętę do dalszej wytrwałej pracy apostolskiej, by w niczym nie zawieść nadziei Ojca chrześcijaństwa — dorośli zaś niech najstaranniejszą opieką otoczą młode pokolenie i dopomogą mu do urzeczywistnienia wielkich zadań, które jej wskazuje Ojciec św. Pius XI.

Od Niebieskiej Królowej z wyżyn Jasnej Góry niechaj spływa na młodzież polską łaska Boża, która by ją prowadziła na świetlane szczyty świętości, wielkiego ukochania Boga i braci swoich.

Katolicki Uniwersytet Ludowy.

(Zarządom Parafialnej Akcji Katolickiej pod rozwagę).

W dniu 15 listopada rozpocznie się pierwszy kurs w Katolickim Uniwersytecie Ludowym w Krzyżanowicach. Kurs ten przeznaczony jest dla młodzieży męskiej i trwał będzie do 15 marca 1939 r.

Otwarcie Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w naszej diecezji jest bardzo ważnym wydarzeniem.

Czym jest Katolicki Uniwersytet Ludowy z tego zdają sobie sprawę wszyscy, którzy się tym interesowali, gdyż na ten temat pisano już wiele, a ostatnio wszystkie nasze diecezjalne pisma zamieszczały o nim wiadomości.

Najlepiej jednak istotę jego, zadania i cel charakteryzuje statut tej uczelni, zatwierdzony przez J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza.

Mówi on tak:

„Celem Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w Krzyżanowicach jest wychowanie nowego pokolenia młodzieży wiejskiej, któreby w oparciu o katolickie zasady potrafiło wziąć czynny udział we wszystkich przejawach życia współczesnej wsi.

Dążąc do osiągnięcia tego celu, Katolicki Uniwersytet Ludowy spełnia następujące zadania:

1. Pogłębia uświadomienie religijne i życie wewnętrzne swych wychowanków oraz wskazuje drogi do dalszej samodzielnej pracy w tym kierunku.
2. Rozbudza zrozumienie katolicyzmu, jako czynnika kształtującego życie jednostek, narodów i ludzkości.
3. Budzi i pogłębia w wychowankach czynną miłość Ojczyzny i wiejskiego środowiska.
4. Budzi poczucie odpowiedzialności jednostki za życie osobiste i zbiorowe.
5. Usprawnia wychowanków do pełnienia obowiązków rodzinnych, zawodowych, gromadzkich i państwowych.
6. Wprowadza wychowanków w dorobek kultury narodowej, uczy z niej korzystać, pielęgnować ją i pomnażać.
7. Krzewi zamiłowanie do oświary i uczy sposobów samokształcenia.

Do przeprowadzenia powyższych zadań służą następujące środki:

1. Ćwiczenia religijne.
2. Wykłady, pogadanki, konferencje.
3. Dyskusje i praktyczne ćwiczenia pod kierunkiem wychowawców.
4. Osobisty kontakt wychowawców z wychowankami.
5. Udział w społecznej pracy najbliższego środowiska.
6. Wycieczki, zwiedzania.
7. Zajęcia świetlicowe, teatr amatorski, sporty, zabawy.

Uczniem K. U. L. może być młodzieniec ze wsi, który ma zamiar pozostać na wsi i tam wykonywać swój zawód. Uczniów przyjmuje się w wieku od 18 do 25. lat. Starszych przyjmuje się wyjątkowo. Młodszych nie przyjmuje się.

W program nauczania na uniwersytecie wchodzą następujące przedmioty:

1. Wybrane zagadnienia z religii.
2. Historia Kościoła.
3. Historia powszechna.
4. Historia Polski.
5. Historia warstwy chłopskiej w Polsce.
6. Katolicka nauka społeczna wraz z ekonomią.
7. Literatura polska i język ojczysty.
8. Nauka o Polsce współczesnej.
9. Technika pracy organizacyjnej.
10. Elementarne wiadomości z przyrody żywej i martwej.
11. Nauka o gospodarstwie wiejskim, rachunki, księgowość, zagadnienia spółdzielcze.
12. Geografia.
13. Higiena.

Przedmioty te ujęte będą w specjalny sposób i przedstawione metodami używanymi w uniwersytetach ludowych. Metody te daleko odbiegają od zwyczajnych używanych w szkole, a ich zasadniczym celem jest stworzenie jasnego światopoglądu i wychowanie człowieka.

Nauka na uniwersytecie **będzie bezpłatna.** Uczniowie będą płacić tylko za utrzymanie. **Upłata miesięczna wyniesie 30 zł.** Członkowie K. S. M. M., którzy się odznaczyli i zasłużyli w pracy A. K. mogą uzyskać zniżkę do 20 zł. Zaświadczenie o tym wyda Kierownictwo Oddziału, a Rada Uniwersytetu zastrzega sobie prawo decyzji w każdym poszczególnym wypadku.

Zgłoszenia należy przesyłać do Sekretariatu K. S. M. M. w Tarnowie, ul. M. Focha 16. do dnia 5 listopada br.

Do podania należy dołączyć:

1. Polecenie organizacji, podpisane przez Kierownictwo Oddziału wraz z Ks. Asystentem. Dla niezorganizowanych polecenie miejscowego ks. Proboszcza.
2. Życiorys napisany własnoręcznie.
3. Poręczenie rodziców, opiekunów, lub organizacji w sprawie regularnego uiszczania opłat.

Każdy kandydat otrzyma osobne zawiadomienie o przyjęciu, w którym podane będą instrukcje w sprawie dokładnej daty przyjazdu, wyprawy i t. d.

Parafiajne Zarządy A. K. Kierownictwa Oddziałów K. S. M. M. prosimy o propagandę uniwersytetu i pomoc dla kandydatów, udających się na uniwersytet. Dla pracy Parafialnej A. K. wyszkolenie odpowiednich ludzi jest przecież bardzo ważnym i nie można pomijać takiej okazji, jaką daje uniwersytet, by sobie tych ludzi wyszkolić. Jest to również bardzo ważne dla młodzieży, o którą tak serdecznie się wszyscy troszczymy.

Wiemy, że zdobycie 120, czy nawet 80 zł. na wysłanie kogoś na kurs nie jest łatwym, ale liczymy, że zrozumienie wielkości sprawy i duch ofiarności przemogą i tę trudność, która stoi na przeszkodzie podniesienia poziomu naszej organizacyjnej pracy oraz polskiej wsi współczesnej.

Czy złożyłeś już ofiarę na Katolicki Uniwersytet Ludowy?

O konieczności przestrzegania programu pracy.

Kierownictwom Oddziałów Stow. A. K. ku rozwadze.

Wiemy dobrze, że Akcja Katolicka została przez Ojca św. powołana do wielkich rzeczy. Ma ona zwalczyć zło i zaprowadzić na świecie Boży porządek. Ma odnowić pod każdym względem oblicze ziemi.

Jest rzeczą jasną, że tak wielkiego dzieła nie dokona jeden człowiek, ani jeden Oddział. Do tego potrzeba zgodnej współpracy bardzo wielu ludzi, bardzo wielu Oddziałów. Podobnie jak w wojsku. Jeżeli wojsko ma pokonać nieprzyjaciół, to muszą stanąć do walki wszystkie Oddziały. Jeden Oddział niczego nie dokona, natomiast wszystkie Oddziały razem wzięte, mogą odnieść wspaniałe zwycięstwa. Ale czy to już starczy, że wszystkie Oddziały będą walczyły? Zobaczymy, że nie. Bo gdy każdy Oddział zechce strzelać, kiedy mu się spodoba — gdy każdy Oddział będzie strzelał w tym kierunku, jaki mu przypadnie do gustu — gdy każdy Oddział będzie wykonywał takie ruchy, jakie mu się okażą najwygodniejsze, wtedy wojsko niczego nie dokaże. Albowiem potrzeba koniecznie, aby wszystkie Oddziały poddały się ściśle jednemu dowództwu i spełniały dokładnie i sumiennie to co im zlecono.

I nam w Akcji Katolickiej, która jest wojskiem Chrystusa, potrzeba tych dwóch warunków, mianowicie:

1) Aby żaden Oddział nie spał, lecz by każdy walczył, pracował, spełniał swoje apostolstwo,

2) oraz, by każdy Oddział **pracował ściśle według wskazówek dowództwa.**

Tylko pod tymi warunkami Akcja Katolicka będzie zbliżała się do swego wielkiego celu, którym jest odnowienie wszystkiego na zasadach Chrystusowych.

O jednym z tych warunków, mianowicie o drugim, chcemy dziś krótko pomówić.

W naszej diecezji istnieją setki Oddziałów Stowarzyszeń Akcji Katolickiej. Rozsiane są wszędzie. Co miesiąc poczta przynosi każdemu Oddziałowi rozkaz od dowództwa. **To „Posłaniec“ Centrali w Tarnowie.** W „Posłańcu” jest plan, są instrukcje, są wskazówki, są polecenia. Są one tam drukowane w tym celu, aby wszystkie Oddziały według nich pracowały — **dokładnie i jednolicie, jak karne, dobre i pełne poświęcenia wojsko.**

Ale dotychczas nie wszystkie Oddziały pracują sprawnie i jednolicie według „Posłańca”. Dlatego o tym dziś piszemy.

1) Zacząć nam trzeba od styczniowego numeru. Otóż w tym numerze podaje się zwykle, **jakie punkty zawierać powinien program posiedzeń Kierownictwa, program zebrań ogólnych i program zbiórek zastępu.** Według tego numeru Kierownictwo musi układać programy zebrań w ciągu całego roku.

Czy przestrzegają tego wszystkie Kierownictwa? Nie wszystkie. Bo niektóre w ciągu roku np. bieżącego opuszczały punkt: „wiadomości ze świata katolickiego”, niektóre Oddziały opuszczały punkt: „stwierdzenie obecności“ itp.

W imię karności i jednolitości trzeba unikać takich odchyleń i stosować się przez cały rok do podanego i obowiązującego wszystkie Oddziały planu.

2) W każdym „Posłańcu“ jest na pierwszej stronie artykuł, który należy na zebraniu ogólnym przy punkcie „zagajenie“ odczytać albo wygłosić z pamięci. Szereg Kierownictw jednakże wcale tego nie odczytuje. Dlaczego?

3) W „Posłańcu” są **osobne artykuły dla Kierownictw** (podobnie jak niniejszy), które się odczytuje na posiedzeniach Kierownictw. W niektórych Oddziałach przyjęło się odczytywanie ich na zebraniach ogólnych. To jest błędne.

4) Każdy „Posłaniec“ zawiera **kwadrans religijny.** Obowiązkiem Kierownictwa jest dopilnować, aby na zebraniu ogólnym został wygłoszony kwadrans religijny na ten temat, który podany jest na dany miesiąc w „Posłańcu”. I jeszcze jedno. Kierownictwo ma się postarać o to, aby ten kwadrans był dobrze wygłoszony. Dlatego nie można go wcisnąć komuś z członków w ostatniej chwili przed zebraniem, bo wtedy najczęściej zostanie on odczytany źle, bez zrozumienia, z wielkim trudem, czasem i ze stękaniem. Kwadrans religijny należy wręczyć upatrzonemu prelegentowi conajmniej na dwa tygodnie przed zebraniem, aby miał czas nauczyć się dobrze i płynnie czytać.

5) **Centrala posyła Oddziałom gotowe pogadanki na temat hasła Episkopatu.** Przy każdej pogadance znajduje się wyjaśnienie, na który miesiąc ona jest przeznaczona. Większość Kierownictw stosuje się do wskazań i przeprowadza te pogadanki, które dla wszystkich Oddziałów przez Centralę zostały wyznaczone. Są jednakże Kierownictwa — na szczęście nieliczne, — które lekceważą ogólny program i ustalają sobie zupełnie inne tematy pogadanek. Np. w jednym z Oddziałów na zebraniu, na którym powinna była być wygłoszona pogadanka na temat własności prywatnej — wygłoszono referat o rzemiośle. W tym samym Oddziale przekreślono w ciągu roku jeszcze kilka razy program obowiązujący wszystkie Oddziały, a wzamian wybrano sobie zupełnie inne tematy.

Taki brak karności i jednolitości musi szkodliwie odbić się na całości naszej pracy. To jest zrozumiałe. Poza tym w tym miejscu trzeba powtórzyć jeszcze to samo, co się powiedziało o kwadransach religijnych.

Kierownictwo musi conajmniej na dwa tygodnie przed zebraniem wręczyć prelegentowi materiał i dopilnować, aby bądź opracował sobie dany temat, bądź nauczył się na pamięć, bądź też nauczył się dobrze czytać. Ktoś, kto bywał na wielu zebraniach, powiedział raz, że czasem od słuchania prelegenta aż... głowa boli. Często prelegent nie jest temu winien, bo Kierownictwo doręcza mu referat w ostatniej chwili — tak, że nie ma czasu się przygotować. Ale takie bolączki dadzą się łatwo usunąć. Tylko Kierownictwa muszą się głęboko przejąć tą świadomością, że mają obowiązek zapewnić członkom Oddziału dobrze i starannie przygotowaną strawę duchową.

A wkońcu raz jeszcze powtarzamy: **trzeba unikać odchyleń od programu, a trzymać się ściśle wyznaczonych na dany miesiąc tematów.**

Karność — warunkiem zwycięstwa!

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stow. A. K. w listopadzie).

O szczerym dążeniu do doskonałości.

„Biada wam doktorowie i faryzeuszowie obłudnicy: iż dajecie dziesięcinę z mięty, i z anyżu, i z kminu, a opuściliście, co ważniejszego jest w zakonie: sąd i miłosierdzie i wiarę. To było trzeba działać, a owego nie opuszczać.

Wodzowie ślepi, którzy przecedzacie komara, a wielbłąda połykacie.

Biada wam doktorowie i faryzeuszowie obłudnicy; iż oczyszczacie, co jest zewnątrz kubka i misy: a wewnątrz pełni jesteście drapiestwa i plugastwa".

Faryzeuszu ślepy, oczyść pierwej, co jest wewnątrz kubka i misy, aby to, co zewnątrz jest, czystem się stało". (Mat. XXIII. 23—26.

Biskupi polscy, w orędziu wydanym z okazji I. Polskiego Synodu Plenarnego, tak pisza: „Nikt tak, jak my, nie zna potrzeb i niedomagań naszego katolicyzmu. Nie daje on jak dotąd Polsce tego wszystkiego, co by jej dać powinien, bo nie osiągnął dotychczas należytej głębokości i prężności. Trzeba nam jeszcze wielkiego wysiłku, by katolicyzm tętnił takim życiem, iżby w należytej mierze kształtował stosunki polskie i promieniował posłannictwem, które mu Opatrzność wyznaczyła. Krzywdziłby nasz katolicyzm, kto by nie doceniał jego dotychczasowych usiłowań, prac i zdobyczy; ale myliłby się, kto by sądził, że możemy założyć ręce i spoczywać na wawrzynach. Z roku na rok powinien się katolicyzm ze wzmożoną energią pogłębiać, uświęcać, uduchowiać, a zarazem stawać się ruchliwszym, więcej apostolskim i zdobywczym. Temu celowi służyć mają te uchwały synodalne, które dotyczą wewnętrznego życia kościelnego. Pisaliśmy je, pamiętając na słowa Zbawiciela: „Oczyść pierwej, co jest wewnątrz kubka i misy, aby to, co zewnątrz jest, czystym się stało". Pouczając, upominając, przestrzegając, nakazując — prostując, karcąc, potępiając, Synod Plenarny żąda w tym względzie dużo, ale nie wymaga ani za wiele, ani rzeczy niemożliwych".

Oto słowa Episkopatu Polskiego. A jeśli wszyscy katolicy w Polsce obowiązani są poznać i wykonać uchwały Synodu — to wzniosłe to posłannictwo ciąży przede wszystkim na członkach Akcji Katolickiej. Stad też, by głębiej się przejąć duchem uchwał Synodu, będziemy rozżać w kwadransach ewangelicznych w bieżącym roku ideał współczesnego katolika polskiego, jakiego wymagają uchwały Synodu na czasy obecne.

Podstawowa i zasadnicza treść Synodu — to wołanie wielkie o odnowienie i odrodzenie jednostki w Jezusie Chrystusie, a przez nie odnowienie i odrodzenie całego życia społecznego i publicznego, czyli zrealizowanie tego, co Apostoł Narodów określa jako „przyobleczenie się w nowego człowieka". „Nowy człowiek", realizujący w swym życiu

całkowicie bezkompromisowo zasady Ewangelii św. — to ideał katolika.

Pierwszy Polski Synod Plenarny w szeregu uchwał ustawicznie, z niezmierną troską podkreśla konieczność odnowienia życia religijnego u każdego katolika. Życie religijne ma płonąć jasnymi blaskami tak u duchowieństwa, które zresztą jest z powołania swego „solą ziemi“, „miastem na górze postawionym“, „światłością świata“ — jako też i u katolików świeckich, będących wedle słów św Piotra „rodzajem wybranym, królewskim, kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabycia, aby cnoty opowiadali tego, który ich wezwał z ciemności ku swojej przedziwnej jasności“.

Poprzez suche i w oficjalne paragrafy ujęte ustawy synodalne zda się, że płynie głos Boskiego Mistrza, domagający się od swych wyznawców w obecnej dobie całkowitego, entuzjastycznego i bezwzględnego oddania się na służbę Bogu: „Jeśli kto kocha swego ojca, swoją matkę, swych braci, albo swe siostry więcej niż mnie — nie jest mnie godzien“. I jeszcze więcej: „Kto chce iść za mną, niech zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój, a naśladuje mnie“. Jest również żądanie konsekwencji: „Nikt nie może dwom panom służyć“!

Pierwszym zatem postanowieniem dla życia osobistego z czytania uchwał Synodu winno być u każdego członka Akcji Katolickiej obudzenie w sobie szczerej chęci dążenia do doskonałości, czyli postanowienie takie, by z każdym dniem stawać się coraz lepszym w oczach Bożych. Do tego nas wzywają uchwały Synodu; a pamiętajmy, że szczerze dążąc do doskonałości, zabezpieczamy sobie zbawienie, powiększamy zasługi i cieszymy się pokojem sumienia. Pamiętajmy i o tym, że szczerze dążąc do doskonałości, oddajemy chwałę Bogu i budujemy bliźnich naszych. Szczerze łaknąc i pragnąc doskonałości i pracując nad uszlachetnieniem swej duszy — postępujemy wedle wkazania Zbawiciela, który mówi: „Oczyść pierwej co jest wewnątrz kubka i misy, aby to, co zewnątrz jest, czystym się stało“.

— — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się głęboko nad sobą, my członkowie Akcji Katolickiej, Może gorliwość o chwałę Bożą powiodła nas do przeprowadzenia niejednego wielkiego dzieła apostolskiego. W tych jednak pracach zewnętrznych nie zapominajmy o uświęceniu duszy własnej, by nas nie spotkało ze strony Chrystusa Pana straszne „biada“, skierowane przeciw faryzeuszom i wyrzut, że „to trzeba było działać, a owego nie opuszczać“. Potrzeba bowiem dbać o świętość swoją i pozyskiwać dla Pana Boga braci naszych.

W każdym domu katolickim —

tekst uchwał Synodu!

Dla Kółek Wychowawczych!

Kwadrans ewangeliczny

Zdrada Judasza.

(Przeczytać Łuk. XXII. 1—6 i Mat. XXVI 17—25).

Jest to jedna z najbardziej ponurych scen ewangelii. Wybrany z tysięcy, wychowywany czule przez Pana Jezusa, przeznaczony do apostolstwa, obdarzony poprzednio władzą czynienia cudów, uczeń Pana Jezusa zdradza Go.

Ewangelia powiada, że „wstąpił szatan w Judasza“ i odszedł i umówił się z przedniejszymi kapłanami i przełożonymi, jakoby go im wydał”.

A uczynił to za pieniądze, które mu przyobiecali. „A oni naznaczyli mu trzydzieści srebrnych”.

Dla doczesnej korzyści, dla namiętności, której uległ, popełnił najbardziej hańbiący czyn, bo zdradę.

Sprzedał swojego mistrza, wychowawcę, najlepszego przyjaciela, sprzedał samego Boga.

Okoliczności tej zdrady powiększają jej haniebność.

Wszyscy, którzy o tym myślą, czytają, piszą, wydali wyrok potępienia na zdradliwego ucznia. Nie ma nikogo, ktoby go bronił. Uczynili to tylko żydzi w swych podaniach i bolszewicy, stawiając mu pomnik. Jedni i drudzy duchowo mu bliscy.

Ile razy myśleliśmy o zdradzie Judasza, tyle razy i my wydaliśmy na niego wyrok potępienia. A przecież i w nas jest coś z Judasza. Każdy grzech, każde ustępstwo na rzecz namiętności jest zdradą Jezusa, jest sprzedaniem Go za cenę tej przyjemności, którą daje grzech.

Ileż to takich zdrad małych i wielkich popełniają dziś ludzie codziennie.

A jeżeli chodzi o nasze życie organizacyjne, czy nie można się w nim dopatrzeć pewnych podobieństw do faktu podanego w tym ustępie ewangelii?

Jesteśmy przecież wybranymi uczniami Pana Jezusa. Ma On wobec nas swoje szczególniejsze zamiary. Chce, byśmy Mu pomogli w zbawianiu dusz. Daje nam wskazówki, jak się do tego mamy przygotować. Trzyma nas bliżej siebie, obdarza specjalnymi łaskami.

A iluż się spośród nas dochował apostołów?

Czy dużo jest takich, którzy są Mu wierni aż do końca?

Jakże często zdarzają się i u nas zdrady!

Za cenę obiecanej rozpustnej zabawy, za obietnicę nieokiełzanej swobody, z powodu podrażnionej drobnostką ambicji, zdradza się naszą wielką, Bożą sprawę.

Za tak małą zapłatę sprzedaje się godność apostoła, sprzedaje się swoje szczytne zasady i przechodzi się nieraz do obozu wrogów.

Czy nie pamiętacie wśród siebie takich wypadków?

Czy nie spotykacie się może jeszcze z tymi, którzy wyparli się swojego mistrza i zamiast apostołami, stali się zdrajcami?

Za jaką cenę to zrobili? Czy nie niższą niż trzydziestu srebrników?

Chrystus i dzisiaj ciągle jest zdradzany. I dzisiaj znajdują się Judasze.

Sprawa Boża cierpi przez takie jednostki. Wydawana jest na wzgardę, pośmiewisko i prześladowanie. Ale nie zginie! Będzie się ciągle odradzać, tak jak Chrystus ukrzyżowany zmartwychwstał.

A zdrajcy zawsze podzielą los Judasza. Po chwilowym zysku, po zaspokojeniu namiętności, przyjdzie niezadowolenie i rozpacz.

Wglądnijmy w nasze dusze, jak w nich jest pod tym względem.

Czy jesteśmy bezwzględnie wierni Jezusowi nawet w małych rzeczach?

Czy cenimy sobie jego łaski? Czy cieszymy się z powołania do apostolstwa świeckiego? Czy staramy się z łaskami współpracować i przygotować się dobrze do naszego posłannictwa?

Jak zachowujemy się w czasie pokus, ciągnących nas do zdrady?

Czy opanowujemy nasze namiętności, które mogą być przyczyną upadku?

Czy nie dopuściliśmy się większych zdrad wobec Jezusa?

Jak będziemy na przyszłość zachowywać się w czasie pokus?

Wobec Chrystusa musi się zająć zdecydowane stanowisko. Można Mu służyć, albo Mu szkodzić i walczyć z Nim. Można Go kochać, albo nienawidzieć całym sercem. Pisarze katoliccy stwierdzają jednogłośnie, że, ci, którzy byli kiedyś bardzo blisko Jezusa, odznaczają się po zdradzie największą nienawiścią.

To nam tłumaczy fakt, że nieraz zdrajcy tak fanatycznie walczą ze sprawą Bożą.

My możemy Jezusa, albo całym sercem kochać i ze wszystkich sił Mu służyć, albo odpadniemy od Niego i grozi nam los zdrajców.

Wiemy jaką pójdziemy drogą!

Całym sercem kochamy Jezusa, przy Jego boku będziemy się uczyć apostolstwa, ze wstrętem odrzucimy wszystkie pokusy, ciągnące nas do zdrady, choćby były najbardziej ponętne i w najbardziej nowoczesne szaty przystrojone.

Nie splamimy się najpodlejszym upadkiem, zdradą.

Nasze miejsce obok wiernych apostołów Chrystusowych!

Będziemy wiernymi!

Pogadanka ewangeliczna

Królestwo Boże w was jest!

(Przeczytać Łuk. XVII 20 i 21).

Kto pyta Pana Jezusa o królestwo Boże? Jakie były zapatrywania faryzeuszów na królestwo Boże? Kto je miał tworzyć? Gdzie ono miało być? Czy Pan Jezus już dawał znać faryzeuszom, że jego pojęcie królestwa Bożego jest inne? Jakie jeszcze inne słowa ewangelii na ten temat pamiętam? Jak Pan Jezus odpowiedział faryzeuszom teraz? Co to znaczy: „Nie przyjdzie królestwo Boże z postrzeżeniem"? Gdzie w myśl słów Pana Jezusa, winno być królestwo Boże? Kiedy w duszy ludzkiej jest królestwo Boże?

Dziś tak często mówi się o królestwie Bożym, o królestwie Chry-

stusowym. Są tacy, którzyby je chcieli budować na zewnątrz tylko z blaskiem i krzykiem. Inni mówią o odrodzeniu dusz ludzkich, o cichej pracy nad ich przemianą.

Które z tych zapatrywań jest zgodniejsze z ewangelią? Które jest podobniejsze od zapatrywań faryzeuszów? Czy potrafią wybudować królestwo Boże na ziemi ludzie, którzy go nie będą mieć w swoich duszach? Czy potrafią wprowadzić zasady Chrystusowe w życie publiczne ludzie, którzy ich nie potrafili wprowadzić w swoje osobiste życie? Na czym polega budowanie królestwa Chrystusowego w swojej duszy?

Jakie były moje zapatrywania na te sprawy? Czy starałem się o pracę nad sobą? Czy starałem się żyć zawsze w stanie łaski uświęcającej? Czy nie głosiłem pięknych haseł o budowaniu królestwa Chrystusowego, a sam nie potrafiłem go zbudować w własnej duszy? Czy moje zapatrywania na te sprawy nie były podobne do zapatrywań faryzeuszów?

Co zrobię na przyszłość? Jakie zmiany trzeba będzie wprowadzić w mojej własnej duszy?

Porywamy się na wielkie rzeczy, chcemy przebudowywać ustroje, by je uczynić zgodnymi z prawem bozym. A to co nam najbliższe. nasza własna dusza tak często nieuporządkowana, tak daleko w niej do zgodności z prawem Bożym. Tam zbudujemy królestwo Boże. A potem budować je będziemy wokół nas, by w duszach wszystkich naszych bliźnich Chrystus królował. A wtenczas „nie z postrzeżeniem“, ale cicho zbliżać się będzie na ziemię!

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział sprawozdawczy.

1. Przygotowanie II. roku Studiów na I. W. K. R.

Prace przygotowawcze II. Roku Studiów na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Tarnowie są w pełnym toku. Dnia 20 października br. odbyło się w sali Akcji Katolickiej w Tarnowie zebranie informacyjne dla PT. Księży tarnowskich o tej tak ważnej katolickiej placówce naukowej. Zebranie zagaił Ks. Dr Julian Piskorz, sprawozdanie z I. Roku Studiów złożył Ks. K. Pękala, wykład o Instytucie Wyższej Kultury Religijnej wygłosił Ds. Dr Julian Piskorz, plan pracy na rok następny przedstawił Ks. K. Pękala. Uchwalono w wyniku obrad usilną propagandę Instytutu Wyższej Kultury Religijnej.

2. Pomoce dla urządzenia uroczystości Chrystusa Króla.

Sekretariat Dieezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej rozesłał do każdej parafii pomoce dla ułatwienia zewnętrznego obchodu uroczystości Chrystusa Króla. Komplet tych pomocy zawierał następujące rzeczy: materiał na akademię w cenie 25 gr., nalepki na okna, ulotki, afisze propagandowe, oraz legitymacje i listy składek dla kwestarzy.

3. Nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej.

W ostatnich dwóch miesiącach otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej następujący Panowie: Gruszowski Tomasz w Jastrząbce Starej, Chrobak Franciszek w Ochotnicy Górnej, Ciecieręga Ludwik w Nagoszynie, Piłat Józef w Dulczy Wielkiej, Gancarczyk Bronisław w Starym Sączu, Mika Jan w Rzepienniku Biskupim, Kowalski Jan w Woli Rzędzińskiej, Grząbel Bronisław w Tymowej i Piwowar Józef w Tropiu.

4. Zmarli członkowie Akcji Katolickiej.

Szeregi A. K. opuścili następujący członkowie:

Jan Gawron † 12 kwietnia 1938 r., czł. KSM. w Lichwinie. Anna Puszowa † 17 sierpnia 1938 r., czł. KSK. w Wiśniczu Nowym. Eleonora Szumowicz † w lipcu 1938 r., czł. KSK. w Dobrkowie. Maria Kudejowa † 14 sierpnia 1938 r., prezeska KSK. w Kolbuszowej Dolnej. Stanisław Strasiński † 7 sierpnia 1938 r., czł. KSM. w Chorzelowie. Zofia Madej † 29 sierpnia 1938 r., czł. KSK. w Zaczarniu. Franciszek Bodziony † 20 czerwca 1938 r., czł. KSM. w Świniarsku. Anna Czachurowa † 7 maja 1938 r., czł. KSK. w Cerekwi. Jan Kruczek † 17 sierpnia 1938 r., czł. KSM. w Trzemesnej. Władysław Pajor † 8 sierpnia 1938 r., czł. KSM. w Wojakowej. Marcin Bumle † w 1938 r., czł. KSM. w Tymbarku. Sebastian Świerczyński † w 1938 r., czł. KSM. w Tymbarku. Józef Turkiewicz † w 1938 r., czł KSM. w Tymbarku. Stanisław Czworonóg † 6 sierpnia 1938 r., czł. KSM. w Klikowej. Agata Dziokówna † 25 marca 1938 r., czł. KSK. w Brzezinach. Józef Korona † 9 stycznia 1938 r., czł. KSM. w Starym Sączu. Ignacy Przybytniowski † 15 stycznia 1938 r., czł. KSM. w Starym Sączu. Stanisław Woźniak † 11 czerwca 1938 r., czł. KSM. w Starym Sączu. Anna Niklowa † 10 września 1938 r., czł. KSK. w Koziej Woli.

Polecajmy ich dusze miłosierdziu Bożemu!

II. Wskazania i zarządzenia.

1. Katolicka placówka naukowa.

Dla świeckich katolików najpoważniejszą placówką naukową wiedzy katolickiej jest Instytut Wyższej Kultury Religijnej. Wykłady w bieżącym roku rozpoczną się na Instytucie 7 listopada br. Przedmiotami wykładów będą: historia Kościoła, dogmatyka szczegółowa, teologia moralna i życie nadprzyrodzone, oraz Akcja Katolicka. Wpływają już pierwsze zgłoszenia słuchaczy na ten II. Rok interesujących Studiów. Podobnie jak w roku ub., będziemy i w tym roku przesyłać wykłady tym wszystkim, którzy zgłoszą się na słuchaczy I. W. K. R. z poza Tarnowa. Komplet wykładów z przesyłką pocztową, wysyłanych pod jedną opaską do Urzędów Parafialnych, będzie kosztował 15 groszy; komplet obejmie wykłady, wygłoszone w ciągu tygodnia. Wpisowe słuchacza z poza Tarnowa wynosi 1 zł., legitymacja w pięknej, płóciennej oprawie, ze złotymi napisami, z podziałem materiału naukowego i regulaminem kosztuje 50 groszy.

Komunikując o tym, apelujemy do Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej, ażeby na najbliższym posiedzeniu:

a) Omówiły sposoby propagandy Instytutu Wyższej Kultury Religijnej w swej parafii.

b) Pozyskały słuchaczy I. W. K. R. i spowodowały ich zgłoszenie do Sekretariatu I. W. K. R. w Tarnowie, plac Katedralny 6.

Przekonani jesteśmy, że w najmniejszej nawet parafii znaleźć się powinny przynajmniej trzy osoby z miejscowej inteligencji, które by zdecydowały się korzystać z wykładów I. W. K. R. Oczywiście, że między słuchaczami znaleźć się powinni przede wszystkim więcej wykształceni członkowie Akcji Katolickiej.

2. Szkoła wiedzy i życia dla młodzieży wiejskiej.

Dla współczesnej młodzieży wiejskiej, pragnącej wszechstronnie przygotować się do życia, godnego Polaka i katolika, nieodzowną uczelnią jest Katolicki Uniwersytet Ludowy. Jest on naprawdę szkołą wiedzy i życia dla młodego pokolenia polskiej wsi współczesnej. Osobny artykuł zaznajomił wszystkich ze szczegółami tej uczelni. Pragniemy na tym miejscu najusilniej zaapelować do Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej, aby na swym najbliższym posiedzeniu wszechstronnie omówiły zagadnienie Katolickiego Uniwersytetu Ludowego, uchwaliły choćby skromny dar na ten cel w postaci grosza, książek, pomocy naukowych, ufundowania stypendiów dla uboższej młodzieży, oraz by spowodowały zgłoszenie odpowiedniego kandydata na Katol. Uniwersytet Ludowy ze swego środowiska. Materialne i moralne poparcie Katolickiego Uniwersytetu Ludowego — to najpiękniejszy i najbardziej aktualny czyn apostolski.

3. Doroczna uroczystość młodzieży męskiej.

Zauważyć można w naszej pracy katolickiej pewien dość duży przedział między Oddziałami dorosłych, a Oddziałami młodzieży. Jednym z niepożądanych następstw tego stanu jest szczupła stosunkowo liczba młodzieży, przechodzącej do Oddziałów Mężów czy Kobiet. Dlatego wyzyskiwać należy wszelkie momenty, ułatwiające wzajemne zbliżenie i współpracę. Taką okolicznością jest doroczne święto młodzieży męskiej z okazji uroczystości św. Stanisława Kostki. Niech Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej, oraz Oddziały Mężów i Kobiet zajmą się w tym czasie gorliwiej młodzieżą męską, niech jej dopomogą szczerze do przygotowania „Święta Młodzieży", niech pozaszkolna młodzież męska odczuje w całej pełni szczerą życzliwość tych, którzy razem z nią służą Chrystusowi Panu w szeregach Akcji Katolickiej.

Każda niemal parafia ma odrębne warunki i inne trudności — stąd niepodobna podawać szczegółowych wskazań w tym przedmiocie. Niechaj jednak każdy Zarząd Paraf. Akcji Katolickiej rozwinie z okazji „Święta Młodzieży" gorliwą propagandę KSMM., by jak najwięcej mło-

dzieży pozyskać dla Akcji Katolickiej i niech z własnej inicjatywy poweźmie postanowienie przeprowadzenia pewnego czynu, który by ściślej związał młodzież dorastającą z wielką rodziną Akcji Katolickiej.

4. Poparcie kursów dla Kierownictw.

Z niezmierną troską i zainteresowaniem obserwuje Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej odbywające się obecnie kursy dla Kierownictw Stow. A. K. A jest ich aż **138!** Z zadowoleniem należy stwierdzić, że na dotychczas odbytych pierwszych kursach obecność Kierownictw była bardzo dobra. Wpłynęły na nią między innymi również gorliwe Zarządy Paraf. A. K., które szczerze zajęły się sprawą propagandy kursów. Apelujemy ponownie do naszych PT. Prezesów Paraf. A. K., by dopomagali centrali w przeprowadzaniu kursów zachęcaniem Kierownictw do obecności na nich i sumiennego z nich korzystania.

5. Propaganda dobrej książki.

W Tarnowie istnieje księgarnia Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej pod skromną firmą „Kiosk Katolicki", gdyż skromne były jej początki. Obecnie znacznie się powiększyła, posiada na składzie najbardziej doborowe dzieła i wysyła na prowincję zamówienia wszelkich książek solidnie i szybko. Podajemy to dla informacji naszych Zarządów Parafialnej A. K. i zachęcamy do korzystania z jej usług.

6. W niezbyt miłej sprawie.

Agendy Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej wzrastają niemal z każdym dniem. Dla ich załatwienia nie wystarczy najdalej posunięte osobiste poświęcenie i ofiarność, ale konieczne są solidne podstawy finansowe.

Gospodarkę finansową prowadzi Instytut bardzo ostrożnie; wszelako utrudniają wszystko zaległości. Są składki nie popłacone, są zaległości za pobrane książki, za prenumeratę itp. Drobne te zaległe kwoty urastają w setki i tysiące i paraliżują aktywność centrali lub są źródłem kłopotów i udręki. A przecież chyba nie łudzimy się, jeśli jesteśmy przekonani, że ani Oddziały, ani członkowie A. K. nie chcieliby nam przysparzać kłopotów. Dlatego prosimy o najrychlejsze nadesłanie zaległości, tym bardziej, że organizacja i wyposażenie Katolickiego Uniwersytetu Ludowego pochłania duże sumy. Szczególniej apelujemy o wyrównanie długów za abonament „Posłańca A. K.", za pobrane książki, odznaki i t. p. PT. Przewielebne Urzędy Parafialne prosimy o łaskawe, bezzwłoczne nadesłanie nam:

a) Należytości za afisze, nalepki, ulotki i materiał na akademie.
b) Składki ze święta Chrystusa-Króla.
c) Kwoty ze zbiórki publicznej, oraz wysłanych list składkowych, choćby one nie zawierały ani jednego ofiarodawcy.

Rychłe wyrównanie długów i nadesłanie pieniędzy ze zbiórki umożliwi nam szybkie wykończenie przygotowań na otwarcie Katolickiego Uniwersytetu Ludowego.

7. Pożyteczne wydawnictwo.

Instytut Różańcowy w Toruniu wydaje popularne broszury antykomunistyczne pod wspólną nazwą „Czerwone Sztandary".

Dotychczas wyszło 6 numerów tego wartościowego wydawnictwa, a mianowicie:

1) Wolność, równość, braterstwo. 2) Zbrodnia lubońska. 3) Państwo robotników i chłopów. 4) Podpalacze świata. 5) Przelana krew — woła. 6) Męczennicy.

Broszury te w sposób przystępny informują sfery robotnicze i włościańskie o przejawach zgubnej propagandy komunistycznej i o tragicznej rzeczywistości sowieckiej.

Polecenia godnym jest, aby te broszury były abonowane dla wszystkich naszych Bibliotek i Czytelni.

Jeżeli zaś która placówka prowadzi kolportaż popularnych wydawnictw i czasopism, to broszury z serii „Czerwone Sztandary" specjalnie nadają się do ich kolportowania.

Broszury wychodzą co dwa miesiące. Abonament roczny wraz z przesyłką wynosi 90 groszy. Pojedyncza broszura kosztuje 15 groszy. Do kolportażu, przy większych zamówieniach, udzielany jest rabat od 10—30%. Zamawiać w Instytucie Różańcowym — Toruń, Rybaki 59.

C A R I T A S

TE Z MAŁYCH CNÓT:

1. Cichość.

Zaprośmy dzisiaj do szeregu naszego cnotę może nie tyle nieznaną, ile niedocenioną, lekceważoną przez świat i życie... cichość. Cichość w postępowaniu z bliźnimi i cichość ku nam samym. Nie tę cichość nudną, nieciekawą, tzw. małomówność, ale cichość-cnotę, która w połączeniu z pokorą stanowi dopiero miłość doskonałą. I dlatego warto nam, pracującym na polu miłosierdzia, podumać nieco na ten temat, zwłaszcza w listopadzie, miesiącu, który ze swoimi dostojnymi, powagi i skupienia pełnymi obrzędami zadusznymi, z przyrodą cicho i spokojnie układającą się do snu zimowego — sprzyjać może wybitnie rozmyślaniom o cichości.

Cichość — to cnota wcale niełatwa. Wprawdzie wielu mówi o cichości i słodyczy i umie określać, jak obydwie te cnoty na zewnątrz wyglądają, ale mało kto wnika do wewnętrznego usposobienia, z którego te cnoty wyrastać powinny. Ileż to razy spotkać można osoby

przekonane o swej łagodności i cichości usposobienia, które mimo to bardzo są skore do gniewu, kłótni, walki o swoją rację!

Nie ten jest cichy, kto mało mówi, ale ten, kto umie znieść w milczeniu naganę, przykre słowo niezadowolenia, upokorzenia — choćby niesłusznie. Tymczasem my na słuszny zarzut jakże wiele znajdujemy odpowiedzi, tłumaczeń.

Na pozór zdawałoby się, że właśnie ci, co dużo hałasu robią, co umieją się łokciami przez życie rozpychać — ci zdobywają świat! Prawda! Należy do nich świat, ale panowanie ich liczy się tylko na godziny. A Pan Jezus inaczej mówi: „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiędą ziemię". Bierzmy przykład z Chrystusa Pana, który milczał i cierpiał wiele na ziemi, mimo że był Bogiem.

Sami doświadczyliśmy już w pracy, że człowiek cichy wygrywa; np. gdy prosi nas ubogi skromnie, pokornie i cicho, wtedy od razu nasz stosunek do niego układa się przyjaźnie; natomiast żebrak natrętny, wrzaskliwy budzi w nas uczucie niechęci i przekory.

Dlatego i w postępowaniu naszym wobec bliźnich niech dominuje łagodność, dobroć, cichość i słodycz. Umiejmy: „Cicho boską spełniać wolę, cicho ludziom ulżyć dolę, — cicho kochać ludzi, Boga... cicho z swymi dzielić radość, cicho wszystkim czynić zadość, cicho innych błędy znosić, cicho życzyć, błagać, prosić... — Cicho zrzec się, ofiarować, cicho ból swój w sercu chować; cicho, kiedy ludzie męczą, cicho gdy pokusy dręczą — cicho zmianę życia znieść, cicho krzyż z Jezusem nieść"...

Zyska na tym nasza praca, która z natury swej ma tyle frasunku i zabiegów „około bardzo wiela". Tak łatwo wtedy o ambicję własnego „ja", własnego zdania, własnego czynu, własnej zasługi i chwały. I dlatego to o cichość nam tak trudno. Np. w okresie „Tygodnia Miłosierdzia". Ile tam było okazji do wysunięcia się na pierwszy plan, do decydowania, przewodniczenia, kierowania akcją! Jak łatwo można było zapomnieć o tym, żeśmy niczem więcej jak Służebnicą Pańską, która mimo że się krząta „około bardzo wiela", czynić to musi w skrytości i ciszy, jak na Sługę Caritasowa przystało, gdyż wie, że od „tej maleńkiej cząstki" wszystko zależeć będzie.

Niech nas zatem ten czas cichych, cmentarnych modłów i jałmużny za dusze zmarłych nauczy jednego: cichości.

2. Jałmużna za umarłych.

Idea miłosierdzia Bożego ujawnia się w liturgii w sposób wybitny. W każdej niemal Mszy św., w każdym brewiarzowym pacierzu Kościół wzywa miłosierdzia Bożego, korzysta z nauk o miłosierdziu i zachęcając do praktykowania miłosierdzia, budzi ufność w miłosierdzie Boże.

Liturgia listopadowa łączy nas ze zmarłymi. W pięknych, wzniosłych a przejmujących pacierzach zadusznych modli się za zmarłych, a równocześnie z modlitwą — tradycją uświęcona i porywem serca na-

kazana — łaczy się jałmużna, ten uczynek dobry dla ubogiego, dawana w celu uproszenia miłosierdzia Bożego dla zmarłych.

Często jednak się zdarza, że powagę cmentarną i cichy szept modlitw przerywają żebracy, którzy wrzaskliwym dopominaniem się jałmużny zakłócają pobożny nastrój uroczystości listopadowy ").

Niechaj zatem w tych dniach szczególniejszej ofiarności parafian, jałmużna ich trafia do skarbony Caritasu, ktory najlepiej znając potrzeby ubogich, najlepiej ofiarami zadysponuje. Tym samym usunie się z cmentarzy żebraków, często zupełnie obcych, nagabujących wiernych nieraz w sposób nie licujący z powagą miejsca.

3. Po „Tygodniu Miłosierdzia".

Zawcześnie byłoby dzisiaj mówić o sukcesie Tygodnia Miłosierdzia w naszej diecezji. Natomiast poszczególne parafie, świadome wysiłków i pracy włożonej w dokładne wykonanie programu, mogą już nieco orientować się w rezultatach.

Zebranych bogactw duchowych trudno byłoby zliczyć, czy zmierzyć. Przyszłość najbliższa okaże, czy propaganda miłosierdzia dotarła do umysłów reszty parafian, czy przykład nasz trafił do ich serc.

Natomiast bogactwa materialne już zapewne policzone, odmierzone, czekają tylko dyspozycji, sposobności, aby zaspokoić czyjeś potrzeby — czyjść głód.

Trudno było je zebrać — jeszcze trudniej będzie je rozdzielić. Wszak wiemy, że w Caritasie chodzi o coś więcej, niż o przyodzianie, czy nakarmienie: Tu chodzi o realizację Caritas — o opiekę nad ubogimi. Dlatego Opiekunki ubogiego, członkinie św. Wincentego à Paulo, staną do apelu, aby z nową otuchą i ofiarnością podjać się żmudnej, ale owocnej i uświęconej przez św. Wincentego pracy. — Niech do współpracy koniecznie zaproszą miłość, sprawiedliwość i roztropność, aby w szafarstwie dopomagały. Miłość będzie jakoby okrasą daru.

Sprawiedliwość nakaże nam obdarzyć tych, którym zawiść ludzka, czy pamięć zawinionej nędzy odmawia słuszności i prawa do obdarowania.

Roztropność wreszcie ostrzeże nas przed chowaniem zapasów do gumien, ciepłego przyodziewku do szaf, na „później", na „czarną chwilę", z narażeniem ubogich już dzisiaj na zimno, czy głód.

„Wszystko, co się zbierze, zaraz biednym rozdać" — uczy św. Jan Chryzostom.

Nie obawiajmy się rozdać to, co zebraliśmy. Wszak Opatrzność Boża zawsze czuwa! A gdy Bóg dopuści nowe potrzeby i troski, wtedy na pewno ześle nam znowu dusze miłosierne, które miłosierdziem świadczonym zdobywać sobie będą wstęp wolny na gościniec niebieski: a w nas udoskonali się wola ku jeszcze bardziej niż dotąd wytężonej pracy serc i rąk

Zanosząc dary ubogim, mówmy im o Bogu w dobroci nieprzebra-

nym, który za pośrednictwem dobrych, litościwych serc w parafii niesie pociechę i pomoc w potrzebie.

Uwaga: Pamiętać należy o nadesłaniu sprawozdania z działalności Oddziału Caritas, oraz Tygodnia Miłosierdzia do Sekretariatu Związku Caritas.

4. Potrzeby zimowe ubogich.

„Mierz siły na zamiary, nie zamiar według sił". Nie wolno nam przystosować naszej akcji do funduszów i zasobów posiadanych, ale odwrotnie, fundusze musimy zdobywać w miarę wzrastania potrzeb.

Na czoło potrzeb zimowych wysuwa się bezdomność. Jest to najważniejsza z naszych trosk, aby wszyscy nasi ubodzy w parafii z nastaniem chłodu znaleźli dla siebie ciepły kąt. Pewnie, że trudno jeszcze na razie myśleć o specjalnym domu dla starców, czy bezdomnych ubogich! Tym bardziej żywo odczuwając ich niedolę, postarać się trzeba o kąt czy to w pierwszym miejscu u gminy, czy u sąsiada kąt ciepły, dany gościnnym, chętnym sercem.

Drugą z potrzeb — to brak ciepłej odzieży. Zwłaszcza dzieci, chodzące nieraz kilka kilometrów do szkoły, narażone wskutek lekkiej, niedostatecznej odzieży na przeziębienie i co za tym idzie, na choroby. Więc zaoaptrzyć już dzisiaj — nie czekając świąt Bożego Narodzenia — ubogich w niezbędną dla nich odzież.

Ciepła strawa! Nie skąpmy jej zziębniętym podróżnym, a także — dzieciom, istniejące w szkołach dożywianie zwalnia nas od obowiązku opieki nad dziećmi szkolnymi. Pomagajmy jednak ochronkom, aby mogły wszystkie ubogie dzieci w okresie zimowym dokarmiać ciepłym mlekiem.

Wreszcie — pamiętajmy o dostarczaniu pism dobrych i broszur naszym ubogim. Zima skupia ludzi w mieszkaniu. Niechżeż im wtedy czas schodzi raczej na pożytecznym, podniosłym czytaniu, aniżeli na bezpłodnej rozmowie, jeżeli już nie obmowie bliźnich.

Zdolnym zaś do pracy — w miarę możności — dostarczmy pracy. Dostarczmy wełny na swetry i skarpety; niech i ubodzy mają udział w uczynku dobrym, w ofiarowaniu swej pracy i odwdzięczeniu się za uzyskaną pomoc.

5. Stragany.

PT. Oddziałom przypominamy sprawę straganów, a łącznie z tym okazję nabycia cieplejszego przyodziewku dla biednych na zimę. — Popierajmy inicjatywę o celu wybitnie charytatywnym, dającą dzisiaj już 23 szwaczkom stałą pracę, a dobry, solidnie wykonany towar kupującym.

6. Nowi Prezesi i Siostry Parafialne.

Na wniosek Przew. Księży Proboszczów Zarząd Związku Caritas zamianował Prezesem (ską) Oddziału Caritas:

Koniecznego Józefa w Skrzydlnej, Klockowskiego Stanisława w Rop-

czycach, Zycha Jana w Porąbce Uszewskiej i Fryz Marię w Jodłowniku.

Nominacje na Siostrę Parafialną otrzymały:

Aniela Szwaja w Żwierniku, Waleria Mazur w Skrzydlnej, Aniela Zielińska w Rożnowie, S. Sebastiana Grzebyk w Jodłowniku i S. Teresa Wieczorek w Porąbce Uszewskiej.

7. Wyjazdy do Oddziałów.

Ponieważ większość parafii nie wzięła udziału w ostatnim cyklu kursów dla Sióstr Parafialnych, przeto w przewidywaniu pewnych trudności, czy to łącznie ze zdobywaniem członków wspierających, czy prowadzeniem pracy w Oddziale, księgowości, czy informacji koniecznych dla Sióstr Parafialnych, proponujemy, aby te Oddziały, którym by na pomocy zależało, zgłosiły się do Diec. Sekretariatu Związku Caritas, a udzieli się im wyjaśnień, bądź też urządzi się jednodniowy kurs w najbliższej okolicy dla kilku parafii, względnie **Sekretarka wygłosi referat dla ogółu parafian na specjalnym zebraniu w niedzielę po sumie.** — Zgłoszenia należy wnosić dwa tygodnie przed określonym terminem.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Ważne dla Oddziałów Okręgu Mieleckiego!

Z powodu nieprzewidzianych przeszkód kurs dla Okręgu Mieleckiego odbędzie się nie w Książnicach, lecz w Mielcu na sali Domu Katolickiego.

A zatem Kierownictwa wszystkich Oddziałów **Okręgu Mieleckiego** zgromadzą się **w dniu 6 grudnia br. w Mielcu.**

2. Afisze dla Oddziałów.

Wydrukowaliśmy ostatnio afisze służące do ogłaszania zebrań ogólnych. Afisze w różnych kolorach są do nabycia w Sekretariacie w Tarnowie oraz na kursach jesiennych. Cena za sztukę wynosi 3 grosze.

Zachęcamy Oddziały do nabycia sobie kilku lub kilkunastu afiszów. Jakkolwiek może członkowie Oddziału pamiętają zwykle dobrze o terminie miesięcznego zebrania, to jednak wywieszanie afisza z ogłoszeniem nie zaszkodzi. W dodatku będzie to stanowiło dla Oddziału dobry środek propagandy.

3. Sprawy Związkowe.

Ogólnopolski Katolicki Związek Mężów urządza w dniach 17, 18 i 19 listopada br. w Warszawie **konferencję w sprawach wiejskich.** Zostaną tam omówione następujące tematy:

1. Życie religijno-moralne wsi polskiej.
2. Stan materialny wsi polskiej.

3. Prądy polityczne na wsi polskiej, ich wpływ na życie wiejskie i stosunek do katolicyzmu.
4. Organizacje kulturalno-oświatowe na wsi.
5. Ruch młodowiejski.
6. Drogi postępu wsi polskiej.
7. Reforma ustroju własnościowego.
8. Spółdzielczość.
9. Przyszły ustrój wsi polskiej — korporacjonizm.
10. Co zdziałać może i powinna Akcja Katolicka dla podniesienia życia gospodarczego wsi.

Z naszej diecezji w konferencji tej weźmie udział dwóch członków KSM.

W niedzielę dnia 20 listopada b. r. odbędzie się w Warszawie **Zjazd Związkowy** Katolickiego Związku Mężów. W Zjeździe tym wezmą udział delegaci z wszystkich Stowarzyszeń Mężów w Polsce.

4. Uchwały Synodu w każdym Oddziale.

W związku z nowym hasłem Akcji Katolickiej, które obowiązuje nas począwszy od święta Chrystusa Króla, wszystkie Oddziały powinny zaopatrzyć się w teksty uchwał Synodu. Najtańsze wydanie kosztuje 25 groszy.

5. Kontrola obecności.

Dla ułatwienia Oddziałom przeprowadzania kontroli obecności na posiedzeniach Kierownictwa i zebraniach ogólnych, wydrukowaliśmy osobne zeszyty do kontroli, które po cenie 25 groszy za sztukę są do nabycia w Sekretariacie oraz na kursach.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Dalsze kursy dla Kierownictw.

Zgodnie z zapowiedzią odbywają się obecnie na terenie naszej diecezji kursy dla Kierownictw Odziałów KSK. Odbyły się już kursy w **Rożnowie, Pleśnej, Wielopolu, Pisarzowej, Skrzydlnej, Tęgoborzy, Łomnicy, Szczepanowie, I. w Bochni, Dębnie, Strzelcach Wielkich, II. w Bochni i w Rajbrocie.** Kilka Oddziałów na kursy nie przybyło — ale na pewno te Kierownictwa postarają się przybyć na kurs do Okręgu najbliższego, aby nie narazić Oddziału swojego na opinię: niegorliwego.

Były Kierownictwa w jednym Okręgu, które przybyły prawie wszystkie w składzie 6 osób! I takich Kierownictw było 18! Nie podajemy na razie nazwy tego Okręgu, bo na pewno takich Okręgów będzie w tym roku bardzo dużo!

Kochane Członkinie Kierownictw! Dbajcie o honor swego Okręgu i przybywajcie na kursy, aby jak najwięcej korzyści zebrać do pracy, która musi być coraz lepsza w każdym Oddziale!

Przypominamy jeszcze terminy i miejsce dalszych kursów i tak:

3 listopada br.	— w **Bieczu**	dla Okr.	Bieckiego
4 „ „	— w **Zagórzanach**	„ „	Gorlickiego
9 „ „	— w **Łukowej**	„ „	Tarnowsk. zam. I.
10 „ „	— w **Zdrochcu**	„ „	Radłowskiego
11 „ „	— w **Wojniczu**	„ „	Wojnickiego II.
15 „ „	— w **Czchowie**	„ „	Czchowskiego II.
16 „ „	— w **Łękawicy**	„ „	Tarnowsk. zam. II.
17 „ „	— w **Dębicy**	„ „	Dębickiego
20 „ „	— w **Tarnowie**	„ „	Tarnow. miejs.
21 „ „	— w **Borowej**	„ „	Baranowskiego
22 „ „	— w **Czerminie**	„ „	Mieleckiego I.
23 „ „	— w **Rzochowie**	dla Okr.	Mieleckiego II.
28 „ „	— w **Kupnie**	„ „	Kolbuszowskiego
29 „ „	— w **Witkowicach**	„ „	Ropczyckiego
1 grudnia br.	— w **Nieczajnej**	„ „	Dąbrowskiego
5 „ „	— w **Pilźnie**	„ „	Pilzneńskiego
6 „ „	— w **Wólce Mędrz.**	„ „	Szczucińskiego
7 „ „	— w **Bolesławiu**	„ „	Gręboszowskiego
9 „ „	— w **Radomyślu**	„ „	Radomyskiego
12 „ „	— w **Bobowej**	„ „	Bobowskiego
13 „ „	— w **Gródku**	„ „	Grybowskiego
14 „ „	— w **Nowym Sączu**	„ „	Nowosądeckiego II
15 „ „	— w **Łukowicy**	„ „	Łąckiego I.
16 „ „	— w **Szczawnicy**	„ „	Łąckiego II.

Uwaga: Okręg Tarnowski miejski będzie miał kurs **dnia 20 listopada br.** — Kurs odbędzie się w sali ochronki SS. Felicjanek na Grabówce. Tamże będzie Msza św. o godz. 9 rano dla Uczestniczek kursu.

Wszystkie Kierownictwa w komplecie przybywają na tegoroczne kursy!

2. „Dar K. S. K.".

Jak już donosiłyśmy, Komitet Redakcyjny „Własnymi Siłami" za pośrednictwem tegoż pisma ogłosił specjalną, nadzwyczajną zbiórkę na cele **Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w Krzyżanowicach.**

Załączyłyśmy przeto do kopert z materiałami na zbiórki zastępów **czek PKO. z napisem „Dar KSK".** — Mamy nadzieję, że Czytelniczki „Własnymi Siłami" dołożą starań, by nasz dar mógł być urzeczywistniony.

Nikomu tak bardzo nie zależy przecież na wykształceniu młodzieży, jak matkom. Matka wie najlepiej, jakim to błogosławieństwem i dla samej młodzieży i dla otoczenia — rodziny i wioski — będzie to wykształcenie, które da słuchaczowi Katolicki Uniwersytet Ludowy. — W niniejszym n-rze „Posłańca" podany został dokładny program prac i zajęć, jakimi zatrudniona będzie młodzież w czasie swego pobytu w Krzyżanowicach. — Dobrze byłoby zaznajomić ogół matek z ideą Uniwersytetu.

Gdyby w którym z Oddziałów trudno było zebrać ofiary na cele Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w dniu 30 października br., **niech dary te zbiorą we Wszystkich Świętych i najpóźniej 3 listopada br. przekażą pieniądze czekiem PKO.**

Najmniejsza — nawet groszowa — **ofiara** od Członkiń KSK. — **będzie zasługą wielką przed Bogiem i społeczeństwem wiejskim** — dlatego niech nikt się nie ociąga ze złożeniem ofiar na ten cel.

Jak już podawałyśmy, **w listopadowym numerze „Własnymi Siłami" ogłoszone zostanie** dokładnie, **ile który Oddział nadesłał na „Dar KSK."** — jak również podane zostanie rozliczenie, co zostało z tych pieniędzy zakupione dla Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w Krzyżanowicach.

Niech KSK. będzie współfundatorką tego wielkiego dzieła, które na pewno stanie się **błogosławieństwem i fundamentem życia katolicko-społecznego** dla naszej wsi, którą pragniemy wszyscy doprowadzić do duchowego i materialnego dobrobytu przy pomocy prawdziwych katolickich działaczy!

3. Uchwały Synodu.

Do okólników w sprawie jesiennych kursów, które wysłane zostały do wszystkich Kierownictw naszych Oddziałów, załączyłyśmy Uchwały Synodu. **Każde Kierownictwo przed udaniem się na kurs winno z treścią tych Uchwał Synodu się zapoznać, celem lepszego zrozumienia głównego referatu, który na kursach jest wygłaszany.** — Niech Drogie Kierownictwa nie lekceważą sobie tego obowiązku, który trzeba spełnić przed kursem, ale właśnie starają się jak najsumienniej do niego zastosować!

Poza tym Kierownictwa na posiedzeniach swoich w listopadzie i grudniu br. niech raz jeszcze głośno te uchwały odczytają (część w listopadzie i część w grudniu), aby dobrze się zorientować w ich treści i móc innym Członkiniom KSK. pewne sprawy wyjaśniać i zapoznać je z Uchwałami Synodu.

Uchwały Synodu kosztują 25 groszy. Kwotę tę każde Kierownictwo wpłaci na kursie. Te Kierownictwa, które były na kursie i nie wpłaciły za broszurkę lub kurs swój opuściły, niech przekażą tę sumę niewielką czekiem PKO. razem z pieniędzmi na „Dar KSK.", ale z zaznaczeniem, że suma 25 gr. przeznaczona jest na opłacenie Uchwał Synodu.

4. Kontrola obecności.

Dobrze jest przypomnieć sobie czasami pewne praktyki organizacyjne, które spełniane ze zrozumieniem, z sumiennością i wytrwałością, nadają pewien wybitny charakter naszej pracy organizacyjnej.

Kontrola obecności, jak to nieraz zaznaczałyśmy na kursach i zjazdach dla Kierownictw, wzmaga karność organizacyjną i wprowadza porządek do życia w organizacji. — Aby jednak mogła osiągnąć swój zamierzony cel, musi być prowadzona w odpowiedni sposób i systematycznie.

O sposobie przeprowadzania kontroli obecności mówiło się kilkakrotnie. Dla przypomnienia podajemy tylko, że zastępczyni prezeski, do której obowiązków w myśl podziału pracy w Kierownictwie należy przeprowadzenie kontroli obecności, winna za każdym razem, gdy usłyszy przy czytaniu danego nazwiska „nie ma" — zadać pytanie: „Czy kto nie wie, dlaczego członkini ..... (nazwisko i imię!) nie przyszła"? — Gdy chora lub inny powód podano — stawia się znak „+" i poleca się pozdrowić nieobecną, odwiedzić ją i powtórzyć przebieg zebrania. — Gdy o nieobecnej Członkini nikt nic nie wie, z jakiego powodu jest nieobecna — stawia się znak „—" i zobowiązuje się jedną z obecnych członkiń do odwiedzenia nieobecnej.

Nie zaniedbujmy się pod tym względem w pracy, niech żywotnością tętni nasza praca w Oddziale, niech przez tę zbawienną praktykę odwiedzania obecnych zacieśnia się więź naszej miłości siostrzanej i niech mnożą się piękne uczynki miłosierdzia i jak kwiaty zdobią nasze życie organizacyjne, napełniając je coraz większą miłością Chrystusową!

Aby jednak ułatwić tę kontrolę obecności i prowadzić ją porządnie — wydał Zarząd KSK. książeczkę „Kontrola obecności", gdzie można z łatwością wpisywać obecność Członkiń na posiedzeniach Kierownictwa i na zebraniach ogólnych Oddziału. Cena tej „Kontroli obecności" 25 groszy, nabywać ją można na kursach, oraz w Sekretariacie Generalnym KSK. w Tarnowie. — Oddziały, które na dotychczasowych kursach nie nabyły „Kontroli obecności", niech przy okazji zamówią ją, a my postaramy się wysłać tak, aby przesyłka nie była kosztowna.

Starać się trzeba, by w każdym Oddziale w roku 1939 była książeczka do „Kontroli obecności".

5. Opłata składki Stowarzyszeniowej.

Cały szereg Oddziałów KSK. nie może do tej pory zrozumieć, jak opłaca się składkę stowarzyszeniową do Tarnowa, która wynosi 20 gr. rocznie od każdej Członkini!

Składkę stowarzyszeniową płaci się od tej ilości Członkiń czynnych i wspierających (od kandydatek się nie płaci!), **jaką Oddział wykazał na 1 stycznia 1938 roku, t. zn. roku bieżącego.**

Składkę stowarzyszeniową płaci się od Członkiń wszystkich, bez względu na to, czy zapłaciły ją do kasy Oddziału, czy nie. — Zasadniczo bowiem Oddziały winny regulować składkę zaraz w styczniu każdego roku i to przed Walnym Zebraniem. I dlatego Oddziały, które z tych czy innych powodów składkę regulują dopiero teraz, nie mogą się wymawiać tym, że im Członkinie nie płacą!

Członkinie najbiedniejsze, które zasadniczo składki do Oddziału płacić nie mogą — winny przynajmniej raz na rok te 20 gr. składki stowarzyszeniowej zapłacić!

Członkinie, które składek nie płacą, na pewno nie są dobrymi i prawdziwymi Członkiniami, dlatego gdy w grudniu nie zapłacą składek, winny być po napomnieniu wykreślone!

Aby Kierownictwom sprawę ułatwić, w listopadowym numerze „Własnymi Siłami" umieszczony zostanie artykuł na temat płacenia składek. — Niemniej należy się starać, aby Skarbniczki o płaceniu składek przypominały.

Akcja Katolicka dopiero wtedy będzie mogła powiedzieć o sobie, że jest apostolstwem świeckich, gdy swoje sprawy finansowe oprze na świeckich i nie będzie ciągle wyciągać ręki do Duchowieństwa z prośbą o poparcie i o datki! KSK. naszej diecezji musi więc dokładać starań i zabiegać, aby w niedalekiej przyszłości gospodarować własnymi funduszami. — Będzie to możliwe jedynie wtedy, gdy Członkinie KSK. zrozumieją swoje obowiązki i te niewielkie ofiary, jakimi są składki członkowskie, wpłacać będę regularnie i sumiennie!

Członkini wtedy cenić będzie KSK., jeśli złoży dla KSK. ofiarę — wtedy KSK. będzie ją interesować i stanie się jej organizacją!

6. W sprawie zbiórek zastępów.

Na ręce Prezesek Oddziałów KSK. **wysłane zostały pomoce na zbiórki zastępów i to na VII/38, VIII/38 i IX/38 zbiórkę zastępu!**

Ponieważ nie można było z przyczyn od Zarządu niezależnych wcześniej wysłać tych materiałów, a chciałybyśmy z rokiem 1938 ukończyć oma-

wianie na zbiórkach zastępu Przykazań Bożych, na których oprzeć się winno wychowanie dzieci i urabianie młodzieży, dlatego serdecznie prosimy, by **każdy zastęp do końca grudnia b. r. odbył trzy zbiórki zastępu.** — Każda zastępowa niech zastanowi się nad terminami tych zbiórek i ułoży je tak, aby były dla matek jak najdogodniejsze.

Na początku roku 1939 wydany zostanie regulamin dla zastępów, a w nim zawarte będą dokładne objaśnienia co do pracy zastępów. — **Ułatwi to i uporządkuje pracę zastępów, które już od stycznia 1939 roku rozpoczną systematyczną apostolską działalność!**

7. Wspomnienie o zmarłych Członkiniach KSK.

Dużo już Członkiń KSK. powołanych zostało przed tron Najwyższego. — Na naszych ogólnych zebraniach modlimy się zawsze za nasze Zmarłe Członkinie i wiemy, że jest to chwila dla nas droga. — Ale możeby **Kierownictwa Oddziałów KSK. zastanowiły się, w jaki to szczególny sposób uczcić pamięć naszych Zmarłych Członkiń w miesiącu listopadzie,** który czci zmarłych jest poświęcony. — Nie będziemy podawać sposobu, w jaki to należałoby uczynić, bo wiemy, że Oddziały doskonale się z tego wywiążą. — Uważamy tylko za obowiązek przypomnieć Kochanym Kierownictwom tę sprawę. — **Dobrze byłoby, gdyby każdy Oddział pod tym względem zaprowadził pewną tradycję i w szczególny sposób czcił pamięć Zmarłych Członkiń KSK. w miesiącu listopadzie!**

Pamiętajmy o Drogich Zmarłych Członkiniach KSK.!

8. Referaty na zebranie ogólne.

Z początkiem listopada br. wysłane zostaną do Oddziałów KSK. **referaty na zebrania ogólne w miesiącu listopadzie i grudniu br.**

Ponadto dołączony zostanie obiecany referat: „Jaką rolę do spełnienia w Kołach Gospodyń Wiejskich mają Członkinie KSK.".

9. Uroczystość Patronalna KSMM.

Niedawno przeżywałyśmy wspólnie z młodzieżą męską jej wspaniałą pielgrzymkę do Częstochowy. — Wyobraźnią naszą przebywałyśmy na Jasnej Górze i wspominałyśmy przeżyte tam chwile w roku 1936.

I oto ta młodzież obchodzić będzie w dniu 13 listopada br. swoją doroczną uroczystość Patronalną. — Członkinie KSK. winny dołożyć starań, by jak najwięcej młodzieży męskiej wzięło udział w uroczystym triduum ku czci św. Stanisława Kostki, aby przystąpili wszyscy do Sakramentów św. i uczestniczyli w tej pięknej młodzieżowej uroczystości. — Przedstawicielki Oddziałów KSK. winny uczestniczyć w tej uroczystości!

Członkini KSK. ponadto starać się winna, by jej synowie znaleźli się w szeregach KSMM. i tam rzeźbili swe charaktery i urabiali się pod każdym względem. — KSMM to najlesza szkoła dla przyszłego obywatela-katolika! Sprawę tę poruszyć należy na posiedzeniu Kierownictwa, a następnie omówić na zebraniu ogólnym.

10. Kursy praktyczne dla druhen.

KSMŻ. z wielkim wysiłkiem i z serdeczną troską od roku zeszłego organizuje kursy praktyczne dla druhen. — Wykształcenie gospodarcze kobiety

wiejskiej jest dla przyszłości wsi, jej rozwoju i dobrobytu rzeczą konieczną. Po wyjściu za mąż nauka staje się prawie niemożliwą. Dlatego dążyć należy. by **druhny** — o ile tylko to możliwe — **wszystkie przeszły najpierw kurs gotowania i porządków domowych, a następnie szycia i robót ręcznych, jak również prania i prasowania.**

Sprawę tę również gruntownie omówić najpierw na posiedzeniu Kierownictwa, a następnie na zebraniu ogólnym Oddziału i starać się, by dyskusja zakończyła się jakimś konkretnym wnioskiem.

11. Konkurs!!!

Zagadnienia napływu młodych kobiet do KSK. jest sprawą pilną, ważną i obchodzącą szczególnie nasz katolicki ruch kobiecy.

Zdawaćby się mogło, że kto, jak kto, ale Członkini KSMŻ. — druhna każda — po wyjściu za mąż — wstąpi i wstąpić powinna do Oddziału KSK. Tymczasem życie i doświadczenie lat ostatnich mówią co innego.

I dlatego musimy obmyśleć sposób, w jakiby można było druhny, wychodzące za mąż od razu związać i duchowo i organizacyjnie z KSK. Druhna, będąc członkinią KSMŻ., należy tym samym do Akcji Katolickiej, a więc powinna od razu przejść z KSMŻ. do KSK.

Aby wybrać jak najodpowiedniejszy sposób i sposób skuteczny, **ogłaszamy konkurs dla Oddziałów za najlepszy projekt zwyczaju, jaki należałoby wprowadzić, aby każda z druhen, wychodzących za mąż, znalazła się w szeregach KSK.**

Oddział, który pragnie **przystąpić do konkursu** i zyskać nagrodę za najlepszy projekt, **winien:**

1) **Na najbliższym zebraniu ogólnym w listopadzie br.** sprawę tę omówić i polecić, by każda członkini nad tym projektem sie zastanowiła.

2) **Na zebraniu ogólnym w grudniu br.** wybrać jeden z najlepszych projektów, wysuniętych przez członkinie, dokładnie go omówić, względnie uzupełnić.

3) **Projekt ten wysłać do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie najpóźniej do dnia 2 stycznia 1939 r.**

Dalsze koleje konkursu będą następujące:

1) **Kilka najlepszych projektów ogłosimy w lutowym „Posłańcu" z 1939 r.,** poddając je pod głosowanie.

2) **Każdy Oddział wybierze jeden z najlepszych według niego projektów** na zebraniu ogólnym w lutym 1939 r. **i przeszle** na przygotowanych przez Sekretariat kartkach **swój głos za tym wybranym projektem do Tarnowa.**

3) **Zarząd KSK.,** który zbierze się w marcu 1939 r., wysłucha sprawozdania z wyniku głosowania i **przyzna nagrody za najlepszy projekt i kilka nagród t. zw. pocieszenia dla tych Oddziałów, które przysłały projekty dobre,** ale które w głosowaniu otrzymały mniejszą liczbę głosów, niż projekt przyjęty.

4) **Wyniki konkursu ogłoszone zostaną na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu w r. 1939** i wtedy wręczone zostaną nagrody Oddziałom, które konkurs wygrały.

Każdy Oddział niech weźmie udział w konkursie, bo sprawa sama warta zastanowienia, a nadzieja zyskania nagrody przyświecać winna każdemu Oddziałowi.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Święto Patronalne.

W dniach 11, 12 i 13 listopada urządzone będą rekolekcje lub uroczystości triduum ku czci św. Stanisława Kostki, zakończone spowiedzią św. W dniu 13 listopada wyruszą druhowie z ogniska ze sztandarami na wspólne nabożeństwo. Po okolicznościowym kazaniu druhowie odnowią śluby Jasnogórskie. Tekst podany w Przewodniku Zlotowym. W czasie uroczystej sumy wspólna Komunia św. Wieczorem 13 listopada urządzi Oddział uroczystą akademię, której materiał pomocniczy wysłany został do każdego Oddziału.

2. Kursy dla Kierownictw.

W „Młodym Polaku" i „Posłańcu A. K." z października podane są terminy kursów dla Kierownictw, z których kilka już zostało przeprowadzone. W związku z tym przypominamy, że Oddział tej miejscowości, gdzie odbywa się kurs jest obowiązany przeprowadzić posiedzenie zwyczajne Kierownictwa dla dania wzoru i wywołania dyskusji. Na kursy prosimy przybywać punktualnie o godzinie 8.

3. Kursy handlowe.

W okresie zimowym urządzi Stowarzyszenie kursy przysposobienia kupieckiego w Tarnowie i Nowym Sączu. Kurs taki będzie trwał 6 tygodni. Prosimy oddziały o zainteresowanie się tą sprawą i zgłaszanie druhów.

4. Kurs narciarski.

Na okres zimowy Stowarzyszenie przygotowuje zorganizowanie kursu dla początkujących druhów narciarzy..

5. Wizytacja Oddziałów.

W drugiej połowie listopada odbędą się wizytacje Oddziałów okręgu lipnickiego, uścieńskiego, pilzneńskiego, radłowskiego, kolbuszowskiego, łąckiego w następujących terminach:

Okręg lipnicki:

Dnia 16.	XI.	godz.	9 rano	Stary Wiśnicz
„	„	„	„ 15	Nowy Wiśnicz
Dnia 17.	XI.	godz.	9 rano	Królówka
„	„	„	„ 15	Trzciana
Dnia 18.	XI.	godz.	9 rano	Kamionna
„	„	„	„ 15	Żegocina
Dnia 19.	XI.	godz.	9 rano	Rajbrot
„	„	„	„ 15	Wojakowa
Dnia 20.	XI.	po sumie		Tymowa
Dnia 21.	XI.	godz.	9 rano	Lipnica Murowana
„	„	„	„ 15	Gosprzydowa
Dnia 22.	XI.	godz.	9 rano	Chronów

Okręg uścieński:

Dnia 28.	XI.	godz.	9 rano	Mikluszowice
„	„	„	„ 15	Gawłówek

Dnia 29. XI. godz. 9 rano Grobla
„ „ „ „ 15 Niedary
Dnia 30. XI. godz. 9 rano Uście Solne
„ „ „ „ 15 Cerekiew
Dnia 1. XII. godz. 9 rano Okulice
„ „ „ „ 15 Strzelce Wielkie
„ 2. XII. godz. 9 rano Strzelce Małe
„ „ „ „ 15 Szczurowa
„ 3. XII. godz. 9 rano Niedzieliska

Okręg pilzneński:

Dnia 8. XII. godz. 15 Machowa
„ 9. „ „ 9 rano Łęki Górne
„ „ „ „ 15 Żwiernik
„ 10. XII. godz. 9 rano Słotowa
„ „ „ „ 15 Bielowy
„ 11. XII. godz. 15 Pilzno i Lipiny
„ 12. „ „ 9 rano Dobrków
„ 13. „ „ 9 rano Lubcza
„ „ „ „ 15 Jodłowa
„ 14. XII. godz. 9 rano Przeczyca
„ „ „ „ 15 **Siedliska Bog. i Grudna Górna**
„ 15. XII. godz. 9 rano Gorzejowa

Okręg radłowski:

Dnia 16. XI. godz. 15 Żabno
„ 17. „ „ 9 rano Biskupice
„ „ „ „ 15 Zabawa
„ 18. XI. godz. 9 rano Zdrochec
„ „ „ „ 15 Wietrzychowice
„ 19 i 20. XI. Oddz. w parafii Wietrzychowice
„ 21. XI. godz. 9 rano Wola Przemykowska
„ „ „ „ 15 Zaborów
„ 22. XI. godz. 9 rano Borzęcin Dolny
„ „ „ „ 15 Borzęcin Górny
„ 23. XI. godz. 9 rano Radłów
„ 24. XI. „ 15 Wierzchosławice

Okręg kolbuszowski:

Dnia 28. XI. godz. 9 rano Werynia
„ „ „ „ 15 **Kolbuszowa D. i Kolbuszowa**
„ 29. XI. godz. 9 rano Kupno
„ „ „ „ 15 Kolbuszowa Górna
„ 30. XI. godz. 9 rano Zarębki
„ „ „ „ 15 Cmolas
„ 1. XII. godz. 9 rano Ostrowy Tusz.
„ „ „ „ 15 Trzęsówka
„ 2. XII. godz. 9 rano Niwiska
„ „ „ „ 15 Domatków
„ 3. XII. godz. 9 rano Przedbórz
„ „ „ „ 15 Czarna
„ 4. XII. Oddziały parafii Czarna

Okręg łącki.

Dnia	8.	XII. godz.	15	Jazowsko
„	9.	„ „	9 rano	Czarny Potok
„	„	„ „	15	Jastrzębie
„	10.	„ „	9 rano	Łukowica
„	„	„ „	15	Młynczyska
„	11.	„ „	po Sumie	Kamienica
„	12.	„ „	9 rano	Łącko
„	„	„ „	15	Szczereż
„	13.	„ „	9 rano	Kicznia
„	„	„ „	15	Zagorzyn
„	14.	„ „	9 rano	Zarzecze Górne
„	„	„ „	15	Zabrzeż
„	15.	„ „	9 rano	Ochotnica Górna
„	„	„ „	15	Ochotnica Dolna
„	16.	„ „	9 rano	Krościenko
„	„	„ „	15	Grywałd
„	17.	„ „	9	Sromowce Niżne
„	„	„ „	15	Szczawnica.

Uwaga okręg radomyski:

Kurs dla Kierownictw odbędzie się dnia 19 grudnia b. r. w Radłowie o godzinie 8 rano.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. W sprawie posiedzenia Zarządu K. S. M. Ż.

Posiedzenie Zarządu KSMŻ. — jak już podawałyśmy w październikowym numerze „Posłańca" — odbędzie się w grudniu 1938 roku.

Posiedzenie to połączone będzie z kursem dla Członkiń Zarządu, a więc i dla Prezesek Okręgów KSMŻ.

Wszelkie zarządzenia i instrukcje, oraz program posiedzenia i kursu będą wysłane do Członkiń Zarządu z początkiem grudnia br.

2. Jeszcze po kursach-obozach.

Te druhny z Kierownictw, które brały udział w tegorocznych kursach-obozach, winny zabrać się rzetelnie do pracy w swoich Oddziałach.

Niech im przyświeca w tej pracy zasada, że im więcej otrzymały — tym więcej innym dać muszą, a także przeświadczenie, że to, co same zdobyły — winne przekazać innym i podzielić się z druhnami.

Oddziały, które przysłały druhny na kursy-obozy, zająć powinny pierwsze miejsce w pracy na rok 1939!

3. Kursy dla Kierownictw rozpoczęte.

Podobnie jak w latach ubiegłych i w tym roku rozpoczęły się już kursy jesienne dla Kierownictw w dniu 11 października br.

Do wszystkich Oddziałów wysłane zostały specjalne okólniki, w których podany był program kursu.

Każde Kierownictwo niechaj dopilnuje sprawy kursów. — Ważne są one ze względu na omawianie nowego hasła Episkopatu na rok 1939 dla Akcji

Katolickiej, które brzmi: „Poznanie i wykonanie uchwał I. Polskiego Synodu Plenarnego — szczytnym posłannictwem polskiego katolicyzmu".

Zarząd KSMŻ. zwraca uwagę Kierownictwom, że w kursach uczestniczyć mogą tylko Członkinie KSMŻ. — Gości z poza naszej organizacji, którzy nic nie mają wspólnego z pracą KSMŻ., zapraszać nie wolno.

Kierownictwa nasze kochane mają wiele przeszkód i trudności z przybyciem na kurs. Niechaj jednak zapał i umiłowanie sprawy Bożej będzie dla nich zachętą i bodźcem do pokonania wszelkich przeciwności, a pewność, że tylko ofiarna praca miła jest Panu Jezusowi, niech będzie nagrodą i pociechą!

Wszystkie Kierownictwa przybywają na tegoroczne kursy jesienne!

4. Druhny Skarbniczki.

Wiele Oddziałów poczuwa się do obowiązku organizacyjnego i spłaca swoje zobowiązania i długi wobec Centrali diecezjalnej.

Dużo jednak Oddziałów o tym obowiązku nie pamięta — zwłaszcza tam, gdzie druhny Skarbniczki mało wykazują zapału i przedsiębiorczości.

A więc druhny Skarbniczki — trzeba mieć poczucie sumienności organizacyjnej i ambicji stowarzyszeniowej, zabrać się energicznie do zbierania składek i obmyślania sposobów celem zdobycia dochodów dla Oddziału.

Niech w diecezji nie będzie ani jednego Oddziału, który by okazał się mało sumienny — oto hasło, które przyświecać winno każdemu Oddziałowi i każdemu Kierownictwu, a hasło to głosi i o jego wykonanie stara się druhna Skarbniczka.

5. Praca w Kółkach wychowawczych.

Każdy Oddział KSMŻ. winien dołożyć wszelkich starań, by prowadzić u siebie porządnie, regularnie i według programu Kółko wychowawcze.

Kto do Kółka należy? — Do Kółka wychowawczego należy: Kierownictwo Oddziału i Zastępowe — wszystkie obowiązkowo!

Skąd brać materiał na zebrania Kółka wychowawczego? — Materiał ten znajduje się w każdym numerze „Posłańca" i gdyby tylko był dokładnie wyzyskany — wiele korzyści odniosą nasze Członkinie Kierownictw i Zastępowe.

Kiedy urządzać Kółko wychowawcze- — Najdogodniejszym terminem na zebranie Kółka wychowawczego — to termin o posiedzeniu Kierownictwa. Wtedy druhny nie tracą zbyt wiele czasu na drogę, a ponadto rzadziej wychodzą z domu. — Gdyby jednak w pewnych warunkach okazał się lepszy i dogodniejszy inny termin, należy się go trzymać.

6. Na zbiórkach zastępów w 1939 r.

Na zbiórkach zastępów w roku 1939 przerabiać się będzie t. zw. „II. rok wyszkolenia w KSMŻ.".

Dokładny program zbiórek zastępu wraz z rozłożeniem materiału na cały rok — otrzymają Kierownictwa w styczniu 1939 roku.

Ta praca szkoleniowa w zastępach należy do najważniejszych, toteż należy ją wykorzystywać jak najdokładniej celem wychowania i urobienia druhen.

7. Tajny konkurs obowiązkowości!

Tajny konkurs obowiązkowości na rok 1939 — to urozmaicenie wielkie naszej pracy, jak również zachęta do wytrwałości i sumiennej, organizacyjnej działalności.

Warunki konkursu podane zostaną w „Druhnie" na grudzień br.

8. Konferencje z PT. Instruktorkami K. S. M. Ż.

Dnia 3 listopada br. odbędzie się w Tarnowie konferencja dla PT. Instruktorek gospodarczych KSMŻ. — gotowania i szycia.

Celem tej konferencji — to omówienie dokładne programu pracy na kursach. — Zarząd pragnie, aby druhny jak najwięcej korzystały na tych kursach — nietylko pod względem gospodarczym, ale żeby i duchowo i umysłowo, jak również i pod względem organizacyjnym. — Zadaniem naszym kształtowanie całego i pełnego człowieka — a więc chodzi o to, ażeby w równej mierze dusza, umysł i umiejętności fizyczne miały odpowiednią ilość strawy. I tu tkwi różnica między kursami gospodarczymi, jakie organizuje nasze K. S. M. Ż., a jakie przeprowadzają inne stowarzyszenia, związki czy koła.

I dlatego, aby PT. Instruktorki zorientować w założeniach Zarządu KSMŻ., urządzamy tę konferencję z PT. Instruktorkami.

Zawiadomienia odpowiednie co do konferencji wysłane zostały do PT. Instruktorek.

9. Kursy praktyczne w naszych Oddziałach.

Nadchodzi zima, a z nią najlepszy okres dla szkolenia zawodowego druhen. — KSMŻ. od roku zeszłego pracuje pod hasłem: Każda druhna KSMŻ. będzie gospodarczo przeszkolona".

Nie wszystkie jednak Oddziały doceniają tę sprawę — znajdują się mimo to Oddziały, które naprawdę i szczerze chcą to hasło na swoim terenie zorganizować.

I tak zgłosiły się o kursy gotowania następujące Oddziały (termin rozpoczęcia kursów 5 listopada br.):

Brzesko, Jasień, Rzepiennik Biskupi, Szarwark i Ołpiny.

O kursy szycia proszą Oddziały:

Rytro, Kamienica, Rzemień, Biesiadki, Piwniczna, Uszew, Żabno, Czchów, Siedliska Tarnowskie, Ryglice, Libusza i Kryg.

Kilkanaście Oddziałów prosi o kursy dopiero od stycznia 1939 roku.

Druhny! jeśli chcecie, by wieś nasza stanęła na wysokim stopniu kultury, aby jej dobrobyt się zwiększył i aby warunki życia społeczeństwa wiejskiego się polepszyły — kształcić się musicie gospodarczo!

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.

NOWE WYDAWNICTWA.

Donosimy uprzejmie, że wyszły z druku następujące nowe wydawnictwa:

1) Organizacja — Wychowanie.

O młodym robotniku polskim . . . cena 1.30 zł.

Referaty wygłoszone na konferencji KZMM. w Częstochowie w dniach 1 i 2 V. 1938 r.

2) Pogadanki — Wykłady.

a) **K. J. — Społeczna służba Kościoła** . cena 1.80 zł.

Jest to zbiór wykładów na temat katolickiej nauki społecznej, obejmujący okres od początków chrześcijaństwa do „Rerum Novarum" włącznie.

b) **K. J. — Budowa nowego ładu** . . . cena 1.80 zł.

Jest to zbiór wykładów na temat katolickiej nauki społecznej, obejmujący okres od „Rerum Novarum" do czasów obecnych.

c) **Żywe Słowo.**

Nr 89 K. J.: Etyka — cechy jej prawdziwości . . . 0.15 zł.
Nr 90 K. J.: Etyka katolicka — część I . . . . . 0.15 zł.
Nr 91 K. J.: Etyka katolicka — część II . . . . . 0.15 zł.
Nr 92 K. J.: Bóg czy człowiek . . . . 0.15 zł.
Nr 93 K. J.: Etyka społeczna . . . . 0.15 zł.
Nr 94 K. J.: Owoce moralności . . . . 0.15 zł.

3) Biblioteka wieczornicowa.

Nr 52 Haro: Chrystus władcą twoim . cena 1 zł.

Materiał na akademię lub wieczornicę ku czci Chrystusa Króla. Dla zespołów męskich i żeńskich.

Nr 53 Z. Kaczorowski: Zmartwychwstanie Polski . cena 1.50 zł.

Materiał na akademię lub wieczornicę z okazji rocznicy Niepodległości. Dla zespołów męskich i żeńskich.

4) Druki organizacyjne.

Statut i regulaminy K. S. M. M. . . cena 0.15 zł.

Do nabycia w ***„Kiosku Katolickim" — Tarnów.***